

การบริหารหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนตามเกณฑ์
มาตรฐานของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดโรงเรียนเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

The Administration of Curriculum using English as a Medium of instruction in
Accordance with European Union of Primary Schools in Bangkok under
The office the private Education Commission

พัชรารัตน์ ดวงชื่น¹, อภินันต์ อันทวีสิน² และ วรณัฐ ตรีวิจิตรเกษม³

Patcharaporn Duangchurn¹, Apinun Untaweasin² and Woranuch Triwijitkhasem³

มหาวิทยาลัยคริสเตียน^{1, 2, 3}

Christian University^{1, 2, 3}

Email: toom_cct@yahoo.com¹, apinun_un@hotmail.com², woranoot.tri@gmail.com³

Received November 28, 2020; Revised December 18, 2020; Accepted March 10, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและเสนอแนวทางในการบริหารหลักสูตรโดยใช้เทคนิคเดลฟาย กำหนดผู้เชี่ยวชาญจำนวน 15 คนตอบแบบสอบถาม 3 รอบ เครื่องมือและสถิติที่ใช้เป็นแบบสอบถามปลายเปิด และแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้คือค่ามัธยฐานและค่าพิสัยอินเทอร์ควอไทล์ ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาในการบริหารหลักสูตร ได้แก่ 1) ไม่มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการจัดทำหลักสูตร 2) ครูผู้สอนไม่มีความรู้ในการจัดการเรียนการสอนตามกรอบ CEFR 3) หลักสูตรไม่มีการวัดและประเมินผลแบบอิงกรอบ CEFR 4) หลักสูตรไม่มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนโดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR และ 5) ไม่มีการพัฒนาหลักสูตรให้มีความเป็นมาตรฐานสากล โดยแนวทางการบริหารหลักสูตร ได้แก่ 1) กำหนดนโยบายให้ชัดเจนในการจัดทำหลักสูตร 2) เสริมศักยภาพครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร 3) พัฒนาหลักสูตรให้สัมพันธ์กับกรอบ CEFR 4) ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในหลักสูตร และ 5) กำหนดการทดสอบความสามารถทางภาษาของนักเรียนโดยใช้ระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR และให้มีการประเมินผลเพื่อการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: การบริหารหลักสูตร; ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน; เกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรป

ABSTRACT

This research aimed to analyze the problem and propose a guideline for the administration of curriculum using English as a medium of instruction in accordance with European union of primary schools in Bangkok under the office of the private education commission. The research was based on a Delphi technique designated by 15 specialists. The research instruments and statistics were open-ended questions and question of the estimated scales in which the selected expert answered the questions three times. The statistics used were the median and the interquartile range. The research results found the following problems were: 1) there was no clear policy in the preparation of the curriculum; 2) teachers do not have knowledge of teaching and learning according to the CEFR framework; 3) the curriculum did not provide a CEFR-based measurement and evaluation; 4) the curriculum does not have a clear goal setting using the six CEFR proficiency levels; and 5) There was no development of the curriculum to meet international standards, guidelines were: 1) establish a clear policy for preparing the curriculum; 2) empower teachers to gain knowledge and understanding of the curriculum; 3) develop the curriculum in relation to the CEFR framework; 4) design communication English learning activities in the curriculum; and 5) schedule a student's language proficiency test based on the CEFR level of language proficiency and assess it for ongoing course development.

Keywords: The administration of curriculum; using English as a medium of instruction; the common European framework

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันอย่างแพร่หลายโดยที่องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน เพราะใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศอย่างกว้างขวาง จากความสำคัญดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนตามหลักสูตร โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน แม้จะมีมาตรการดังกล่าว แต่ยังไม่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนเท่าที่ควร คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาความก้าวหน้าและมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศไทย จึงได้ศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนส่วนมากมีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อนเมื่อเปรียบเทียบกับผลการสอบประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานสากล วิธีสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของประเทศไทยส่วนใหญ่เน้นการ

สอนไวยากรณ์และท่องคำศัพท์ไม่ได้มุ่งเน้นการนำไปใช้งานในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพาชา นวลหลง และคณะ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาในการบริหารหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6 พบว่า หลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ นำมาจากหลักสูตรแกนกลาง ครอบคลุมความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเนื้อหาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียน จากสภาพปัญหาที่พบดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควรมาจากหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญ ดังที่ สุนีย์ ภูพันธ์ (2546) ได้กล่าวว่า หลักสูตรเปรียบเสมือนเข็มทิศที่ใช้ในการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ สอดคล้องกับ อัมภา บุญช่วย (2533) ที่กล่าวว่าหลักสูตรเป็นแผนการปฏิบัติงานหรือเครื่องชี้แนวทางในการปฏิบัติงานของครู เพราะหลักสูตรจะเสนอแนะจุดมุ่งหมาย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล การเรียนการสอนซึ่งครูควรจะต้องปฏิบัติตามอย่างจริงจัง ด้วยตระหนักถึงความสำคัญของหลักสูตรทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจึงได้มีการปรับปรุงทศศาสตร์เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยมีการกำหนดโครงการยกระดับคุณภาพภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนเอกชน ด้วยการปรับกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557) และกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีนโยบายในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาตน อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยการใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปมาเป็นกรอบความคิดหลักตามนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) อีกทั้งเป็นที่ยอมรับกันว่า การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความมั่นคงและความก้าวหน้าของชาติ เพราะประชาชนส่วนใหญ่ได้จบการศึกษาในระบบโรงเรียนในระดับการศึกษานี้ ถ้าการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีคุณภาพก็หมายความว่าประชาชนส่วนใหญ่มีคุณภาพด้วย จากสภาพปัญหาและความสำคัญของหลักสูตร การดำเนินการในการแก้ปัญหาของภาครัฐที่กล่าวมาข้างต้นอาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักเรียนที่อยู่ในระดับประถมศึกษาทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัญหาและแนวทางในการบริหารหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดโรงเรียนเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาในการบริหารหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดโรงเรียนเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเสนอแนวทางในการบริหารหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดโรงเรียนเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

การทบทวนวรรณกรรม

การบริหารหลักสูตร

นักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของการบริหารหลักสูตรไว้ ดังนี้ สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเขตการศึกษา 6 (2556) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรเป็นการบริหารงานด้านวิชาการและการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการเตรียมการหลักสูตร การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร และการประเมินผลหลักสูตรเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับ สันต์ ธรรมบำรุง (2557) ที่ได้กล่าวว่า เป็นการบริหารงานด้านวิชาการ และนำหลักสูตรไปใช้ซึ่งเปรียบเสมือนการบริหารกิจการทุกชนิดในโรงเรียนเกี่ยวข้องกับการปรับปรุง การพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่าการบริหารหลักสูตรหมายถึง การวางแผน การอำนวยการ การประสานงาน การมอบหมายหน้าที่ ความรับผิดชอบ การจัดสรรทรัพยากรและการติดตามประเมินผลในการนำหลักสูตรไปใช้

แนวคิดเรื่องการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเกิดขึ้นประมาณปี ค.ศ. 1970 และได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศอังกฤษ เนื่องจากเป็นแนวทางการสอนที่เน้นในเรื่องการสื่อสารตามสถานการณ์ในการใช้ภาษาจริง ๆ มากกว่าการเน้นสอนเรื่องรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเพียงอย่างเดียว มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาที่มีไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้ แบ่งได้เป็น 4 ประเภทตามแนวคิดของ Savignon (1983) ที่ผู้เรียนต้องมี คือ 1) ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Linguistic or Grammatical competence) คือ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องการออกเสียง คำศัพท์ โครงสร้างหรือรูปแบบของ ประโยค เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร 2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic competence) คือความสามารถเกี่ยวกับการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ทางสังคมและวัฒนธรรม 3) ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ (Discourse competence) คือ ความสามารถเกี่ยวกับการตีความวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันของประโยคต่าง ๆ โดยสามารถเชื่อมโยงความหมายและ

โครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่อพูดหรือเขียนสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีความหมายสัมพันธ์กัน 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic or Strategic competence) คือ ความสามารถเกี่ยวกับการถอดความ การพูดซ้ำ การพูดอ้อม การใช้ภาษาสุภาพ ตลอดจนการใช้น้ำเสียงแบบต่าง ๆ

นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของกระทรวงศึกษาธิการ

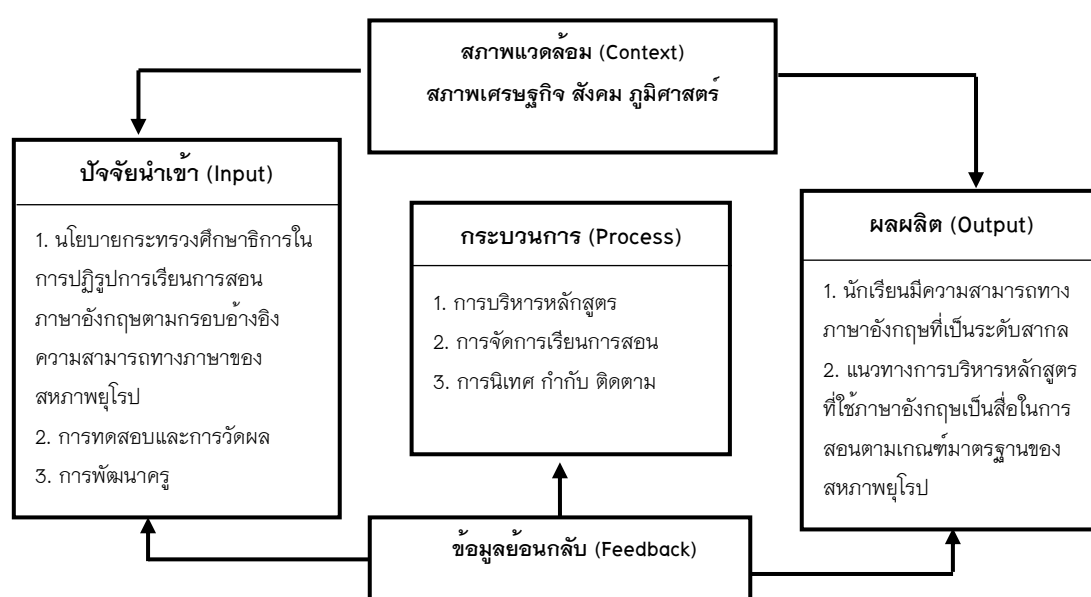
กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย
2. ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT)
3. ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก ด้วยหลักสูตรแบบเรียน สื่อการเรียนการสอน แต่ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันได้
4. ส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ ขยายโครงการพิเศษด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พัฒนาห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ (Enrichment Class) จัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ให้มีการเรียนการสอนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษเป็นการทั่วไป เพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียน ตามความสนใจ ความถนัด และศักยภาพ
5. ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR โดยจัดให้มีการประเมินความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอน เพื่อให้มีการฝึกอบรมครู ตลอดจนพัฒนาระบบติดตามแก้ปัญหาและช่วยเหลือครู และให้มีกลไกการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และมีความหลากหลาย
6. ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและผู้เรียน ทั้งการส่งเสริมให้มีการผลิต การสรรหา e-content, Learning applications รวมถึงแบบฝึกและแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพสำหรับการเรียนรู้ แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เร่งดำเนินการเพื่อสนองนโยบายดังกล่าว โดยกำหนดแนวปฏิบัติในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน โดยใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทาง

ภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ซึ่งเป็นมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา ที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ในการตรวจสอบความสามารถทางภาษาจัดเป็น level group A B C level group name Basic User ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน Independent User ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ Proficient User ผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว level A1 A2 B1 B2 C1 C2 level name Breakthrough or beginner Way stage or elementary Threshold or intermediate Vantage or upper intermediate Effective Operational Proficiency or advanced Mastery or proficiency

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎีของ Katz and Kahn (1978) และแนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพโดยเทคนิคเดลฟาย รวบรวมความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจากงานวิจัยมีลักษณะเป็นกลุ่มที่เหมือนกัน และเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร

หลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับประถมศึกษา ใช้วิธีการคัดเลือกแบบแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรป ประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูง 3 คน ผู้บริหารหลักสูตรจำนวน 6 คน ครูผู้สอนจำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปลายเปิด และแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้กระบวนการเทคนิคเดลฟาย (Delphi techniques) ให้ผู้เชี่ยวชาญที่เลือกสรรตอบแบบสอบถาม 3 รอบ ดังนี้ รอบที่ 1 ให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามปลายเปิดให้ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการบริหารหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดโรงเรียนเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร รอบที่ 2 ผู้วิจัยนำข้อความที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์สังเคราะห์ จำแนกและจัดกลุ่มข้อมูล นำมาจัดทำเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ระดับคะแนน 5 ระดับ ของ ไลเคิร์ท รอบที่ 3 ผู้วิจัยนำผลการตอบแบบสอบถามที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมาหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยอินเทอร์ควอไทล์ (Interquartile range) แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามอีกครั้ง เพื่อเป็นการยืนยันความคิดเห็นในรอบที่ 2 และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ด้วยสถิติดังนี้ 1) ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามปลายเปิดในรอบที่หนึ่งนำความคิดเห็นมาจำแนกและจัดกลุ่ม รวบรวมเนื้อหาที่ใกล้เคียงกันมาไว้ในข้อเดียวกันเพื่อสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่สอง ในลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ 2) นำคำตอบจากแบบสอบถามรอบที่สอง มาหาค่ามัธยฐาน ซึ่งค่ามัธยฐานของคำตอบในแต่ละข้อคำถามที่คำนวณได้โดยนำมาแปลงผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (Best, 1970) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์คำนวณหาค่าโดยนำวิธีการของ กราสส์ และสแตนเลย์ (Glass and Hopkins, 1987) หาค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 เป็นรายข้อความแล้วแสดงตำแหน่งของค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ รวมทั้งแสดงตำแหน่งของคำตอบที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบในแบบสอบถามรอบที่สองเป็นรายข้อความที่คำนวณได้ลงในแบบสอบถามรอบที่สาม ซึ่งมีข้อความเหมือนแบบสอบถามรอบที่สองทุกประการ และเพิ่มการแสดงค่าสถิติซึ่งไม่มีแสดงในแบบสอบถามรอบที่สอง ส่งกลับไปเป็นแบบสอบถามรอบที่สามให้ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาทบทวนคำตอบเดิมของตนเองอีกครั้ง และจากคำตอบที่ได้ในแบบสอบถามรอบที่สามนี้ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้แต่ละข้อความมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และฐานนิยม (Mode) แล้วนำมาแปลงผล ถ้าค่าสถิติของแบบสอบถามในแต่ละข้ออยู่ในเกณฑ์กำหนดจึงถือว่าสอดคล้องกัน ในการสรุปความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อใช้ค่ามัธยฐานเป็นหลักในการพยากรณ์แนวโน้มในแต่ละข้อ และใช้ค่าพิสัยอินเทอร์ควอไทล์กับค่ามัธยฐาน ซึ่งแสดงถึงความสอดคล้องกันของความเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อเป็นการเสริมแนวโน้มอีกทางหนึ่ง ผู้วิจัยได้นำเอาข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันทั้งค่ามัธยฐานและค่าพิสัยอินเทอร์ควอไทล์มาสรุปเป็นแนวความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนอเป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งนี้

ผู้วิจัยคัดเลือกข้อที่มีมาตรฐาน มากที่สุด 5 อันดับแรกมาอธิบายผลการวิจัย ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิจัยเอกสาร วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลแล้วนำมาเขียนบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 การวิเคราะห์ปัญหาในการบริหารหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดโรงเรียนเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จากนโยบายกระทรวงศึกษาธิการในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป การทดสอบและการวัดผล และการพัฒนาครู ผ่านกระบวนการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการนิเทศ กำกับ ติดตาม ผลการวิจัยจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เรียงลำดับความสำคัญได้ ดังนี้ 1) ไม่มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการจัดทำหลักสูตรตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป 2) ครูผู้สอนไม่มีความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป 3) หลักสูตรไม่มีการวัดและประเมินผลแบบอิงกรอบความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป 4) หลักสูตรไม่มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนของผู้เรียนโดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR และ 5) ไม่มีการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้มีความเป็นมาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อเสนอแนวทางในการบริหารหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดโรงเรียนเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ผลจากการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีความสอดคล้องกับนโยบายกระทรวงศึกษาธิการในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป พบว่าแนวทางในการบริหารหลักสูตรฯ คือ 1) โรงเรียนต้องกำหนดนโยบายให้ชัดเจนในการจัดทำหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรป 2) การจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ครูผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตรต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องมาตรฐานและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่อิงมาตรฐานเป็นอย่างดี 3) มีการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สัมพันธ์กับกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป 4) มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในหลักสูตร 5) หลักสูตรต้องมีการกำหนดการทดสอบความสามารถทางภาษาของนักเรียนโดยใช้ระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป และให้มีการประเมินผลเพื่อการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในการบริหารหลักสูตรฯให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลคือ ควรจัดให้มีการประเมินผู้สอน และผู้เรียนภายใต้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป มีการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการสอน มีการ

นิเทศ กำกับ ติดตาม เพื่อส่งเสริมจุดแข็งของครู และการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการสื่อสาร ควบคู่กับความรู้พื้นฐานจำเป็นที่เกี่ยวข้อง โดยนำระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิง ความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปมาจัดกระบวนการเรียนการสอน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ปัญหาในการบริหารหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็น สื่อในการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดโรงเรียน เอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ 1) ไม่มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการจัดทำหลักสูตรตาม กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป สอดคล้องกับงานวิจัยของธนิศานต์ สุญสินัย (2563) เรื่องการทบทวนนโยบายการศึกษาภาษาอังกฤษของไทย พบว่ารัฐบาลขาดนโยบายในการ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะไม่ได้มีการกำหนดบังคับ ให้มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการภาษาที่สอง ประกอบกับนโยบายส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษ แตกต่างกันไปตามแต่ละยุคสมัย และมีการปรับเปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของไทยใน ระยะหลังบ่อยครั้ง ซึ่งอาจส่งผลต่อความต่อเนื่องในการผลักดันนโยบายต่าง ๆ ส่งผลให้โรงเรียนซึ่งเป็น ผู้ปฏิบัติงานระดับนโยบายไม่มีการพัฒนาหรือดำเนินการ รวมถึงการให้ความสำคัญในการกำหนด นโยบายในการจัดทำหลักสูตรตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปอย่างชัดเจน 2) ครูผู้สอนไม่มีความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรตามกรอบอ้างอิง ความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการปรับปรุงเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไป ตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) เน้นการ สอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้ง 4 ทักษะ ไม่เน้นไวยากรณ์ในช่วงแรกๆ เมื่อผู้เรียน สามารถใช้ภาษาได้แล้วค่อยเพิ่มความถูกต้องทางไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารขั้นสูง (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) แต่ครูยังขาดความเข้าใจและมีการ สอนในรูปแบบเดิมสอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตรา นะวงศ์ และคณะ (2562) เรื่อง แนวทางการ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่ เป็นสากล พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร คือ ครูผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบเดิม ครูมีความรู้เกี่ยวกับกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพ ยุโรปไม่เพียงพอ การออกเสียงไม่ถูกต้อง ทำให้ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียน ซึ่งตรงกับความ คิดเห็นของ นงนุช สิงหเดชะ (อ้างถึงใน อรรถสิทธิ์ เมืองอินทร์, 2557) กล่าวว่า ความล้มเหลวของการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น มีสาเหตุมาจากประสิทธิภาพของครู พุดเป็นประโยคไม่ได้ ฟังไม่ออก แล้วยังมีปัญหาเรื่องการออกเสียงผิดทำให้การสื่อสารไม่สามารถบรรลุผลได้ตามกรอบ อ้างอิง ความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ด้วยเหตุนี้ในการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา

ผู้เรียนไปสู่มาตรฐาน ครูผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตร จำเป็น ต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องมาตรฐานและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐานเป็นอย่างดี 3) หลักสูตรไม่มีการวัดและประเมินผลแบบอิงกรอบความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ซึ่ง Council of Europe (2001) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับระดับความสามารถ ใช้สำหรับการประเมินผล การติดตามความคืบหน้าในแต่ละขั้นตอนของการเรียนภาษา เป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาการเรียน การสอนภาษาต่างประเทศและเป็นค่ามาตรฐานสำหรับการประเมิน (Cambridge English, 2016) เป็นเครื่องมือในการสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย 6 ระดับ เช่น A1, A2, B1, B2, C1, C2 แต่ละระดับมีคำอธิบายเฉพาะเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถที่ผู้เรียนสามารถทำได้ (Council of European, 2018) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวัญฤดี ไชยชาญ และคณะ (2560) เรื่อง การพัฒนากระบวนการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ไม่มีการวัดและประเมินผลความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป เนื่องจากมีปัญหาด้านสื่อที่ใช้ในการประเมินผล ด้านวิธีการประเมิน และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล 4) หลักสูตรไม่มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนของผู้เรียนโดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ในขณะที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีเป้าหมายคือพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพพร้อมเป็นพลเมืองโลกและได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษที่เป็นสากล คือการใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป้าหมายของกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ในประเทศไทยยังมุ่งเน้นไปที่ตัวผู้กำหนดนโยบายมากกว่ามุ่งเน้นไปที่ตัวผู้เรียน ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการและสถาบันจะต้องอธิบายบทบาทของกรอบอ้างอิงให้ผู้สอนและผู้เรียนอย่างชัดเจน ลลิตพงศ์ เกตุอมร และคณะ (2561) กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนการสอนว่า การนำ กรอบอ้างอิง CEFR มาช่วยพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของไทยนั้น จะต้องให้ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงแก่นแท้ของความหมายและแนวปฏิบัติตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปเพื่อที่จะสามารถกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนได้ และ 5) ไม่มีการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้มีความเป็นมาตรฐานสากล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เป็นหลักสูตรที่กำหนดสาระ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อเป็นแนวทางให้แต่ละสถานศึกษานำไปดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด นโยบายทางภาษาที่เกิดขึ้นจึงขาดความเชื่อมโยงของอุดมการณ์ทางภาษาที่จะกำหนดให้หลักสูตรภาษาอังกฤษมีความเป็นมาตรฐานสากล (ไพสิฐ บริบูรณ์, 2561) สอดคล้องกับงานวิจัยของออมสิน จตุพร และแสงแข คงห้วยรอบ (2560) เรื่อง ความท้าทายสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษชาวไทยในยุคศตวรรษที่ 21 พบว่า การ

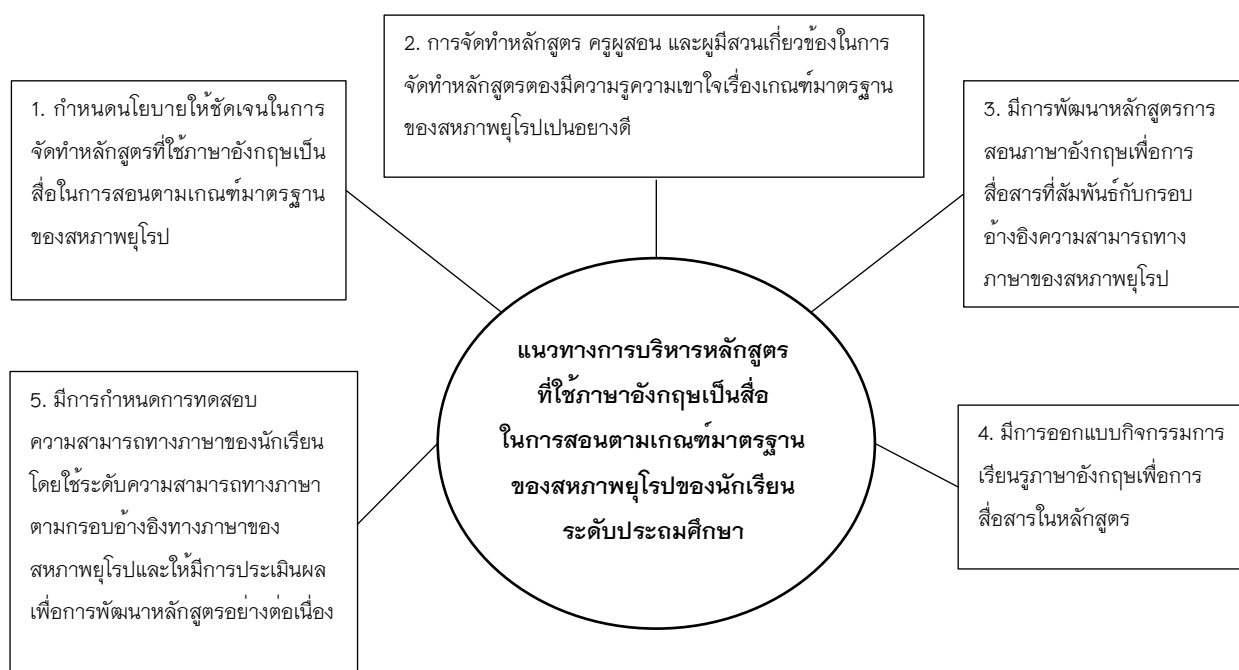
ปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ในการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษควบคู่กับหลักสูตรปกติทำให้การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษไม่มีความเป็นมาตรฐานสากล เนื่องจากความไม่พร้อมของโรงเรียนที่จะเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษทั้งด้านครูผู้สอน และสื่อเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า แนวทางในการบริหารหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดโรงเรียนเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 1) การกำหนดนโยบายให้ชัดเจนในการจัดทำหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นโยบายคือกรอบและเครื่องชี้นำแนวปฏิบัติเป็นแนวทางในการปฏิบัติหรือตัดสินใจ เพื่อให้การดำเนินการต่าง ๆ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีระบบและเป็นทางการ (กุลธนะ ธนาพงศธร (2560) และรัฐบาลได้มีนโยบายด้านการศึกษาและการเรียนรู้ โดยจัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อ สร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนานตนเองได้เต็มศักยภาพ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนจึงต้องมีการกำหนดนโยบายในการจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับนโยบายและการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป(กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) 2) การจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ครูผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตรต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องมาตรฐานและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่อิงมาตรฐานเป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตรา นะวงศ์ และคณะ (2562) ที่ได้สรุปเป็น แนวทางสำหรับครูไว้ว่าครูควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและวิธีการสอนภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป เกี่ยวกับทักษะการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน และไวยากรณ์เพื่อการจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับมาตรฐานสหภาพยุโรปร่วมกับผู้บริหาร นอกจากนี้ครูควรศึกษาสื่อ วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลการจัดการเรียนการสอนกับเพื่อนร่วมงานเพื่อพัฒนาจุดเด่น แก้ไขจุดด้อยในการจัดการเรียนการสอน 3) มีการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สัมพันธ์กับกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป เป็นการกำหนดมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ ของประชากรของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป เพื่อให้โรงเรียนทุก ๆ โรงเรียน ในแต่ละประเทศที่เป็นชาติสมาชิกในสหภาพยุโรป ได้ออกแบบหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นในการพัฒนา “ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (English Proficiency)” ให้กับประชากรของตนเอง เพื่อให้ประชากรของทุก ๆ ประเทศในสหภาพยุโรป สามารถใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษากลาง ในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และองค์ความรู้ต่าง ๆ ตลอดจนสามารถประสานงานเพื่อดำเนินธุรกรรม และธุรกิจใด ๆ ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยปัจจุบัน

กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษนั้น ถือว่าเป็นมาตรฐานในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลก (วีร์ ระวัง, 2559) สอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิวรรณ ตันติรจนวงศ์ (2560) เรื่องทิศทางการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 พบว่าในการจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ ช่วยให้มีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน 4) มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในหลักสูตรทั้งนี้ อาจเป็นเพราะจุดมุ่งหมายของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารนี้ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษา เพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม มุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยครูช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งสมิตรา อังวัฒนกุล (2560) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา (Use) ตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ และแม้จะให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา แต่ก็ไม่ได้ละเลยเรื่องความถูกต้องของภาษา (Accuracy) แต่อย่างใด 5) หลักสูตรต้องมีการกำหนดการทดสอบความสามารถทางภาษาของนักเรียนโดยใช้ระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรปและให้มีการประเมินผลเพื่อการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในศตวรรษที่ 21 การเรียนรู้ภาษาอังกฤษคือหน้าต่างของโลกสมัยใหม่ เพราะ ภาษาอังกฤษคือภาษาโลก (กิมพลิชฐ์ เตชะราชนย์, 2560) ประชากรทั่วโลกไม่สามารถปฏิเสธ ความสำคัญของภาษาอังกฤษได้ และจากผลการสำรวจล่าสุด ในปี พ.ศ. 2562 ได้มีการสำรวจและจัดอันดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก ซึ่งวัดทักษะจากผู้ใหญ่ ทั้งหมด 2.3 ล้านคน โดยแบ่งผลการทดสอบเป็น 5 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูง มาก-ต่ำมาก โดย EF Education First ซึ่งผลการทดสอบปรากฏว่าประเทศเนเธอร์แลนด์คว้าอันดับ 1 ด้วย คะแนน 70.27 คะแนน สำหรับประเทศไทยได้ 47.61 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 74 จาก 100 ประเทศที่เข้าร่วมการทดสอบ กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ประกาศนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีเป้าหมายคือ พัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพพร้อมเป็นพลเมืองโลก ซึ่งได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษที่เป็นสากล คือ ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ดังนั้น หลักสูตรจึงต้องมีการกำหนดการทดสอบความสามารถทางภาษาของนักเรียนโดยใช้ระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรปรวมถึงให้มีการประเมินผลเพื่อการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการวิจัยขอเสนอองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยเรื่อง “การบริหารหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดโรงเรียนเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

สรุป

จากข้อค้นพบของงานวิจัยจะเห็นได้ว่า ปัญหาที่พบโรงเรียนควรมีแนวทางแก้ไขที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมในการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน ด้วยการกำหนดนโยบาย พัฒนาครูผู้สอนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตร ให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรปเป็นอย่างดี จัดให้มีการพัฒนาหลักสูตรโดยการนำระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป มากำหนดออกแบบหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่สามารถเทียบเคียงผลตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปได้ และให้มีการประเมินผลเพื่อการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งสนับสนุนเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการสอน รวมถึงจัดให้มีการนิเทศ กำกับติดตามการจัดการเรียนการสอนตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปจากผู้เชี่ยวชาญอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

โรงเรียนระดับประถมศึกษาสามารถนำแนวทางที่ค้นพบจากงานวิจัย ไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ตอบสนองต่อนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำข้อค้นพบจากงานวิจัยไปบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างแท้จริง ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ และสถาบันภาษา โดยการกำหนดมาตรฐานความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการวัดระดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรและการประเมินผลของผู้เรียนในทุกๆ ระดับ โดยอ้างอิงตามกรอบมาตรฐานสากล รวมถึงให้มีการปรับปรุงมาตรฐานให้มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ที่นำมาปรับ เช่น ญี่ปุ่นหรือเวียดนาม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผลจากการวิจัยเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในประเทศไทย ยังมีปัญหาอยู่มากในทุกด้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย จำเป็นต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อมองรูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาในระดับประถมศึกษาของไทย ที่จะทำได้แนวปฏิบัติที่ดี ทั้งในด้านเทคนิคและวิธีสอน สื่อการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ มาตรฐานการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนในบริบทของสังคมไทย ซึ่งนำไปสู่การนำไปใช้ประโยชน์ในโรงเรียนได้อย่างแท้จริง และนำไปสู่กระบวนการพัฒนาครูที่มุ่งให้เกิดศักยภาพด้านการจัดการเรียนการสอนที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันและบังเกิดผลในระดับลึกและระดับกว้างต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กุลชน ธนาพงศ์ธร. (2560). *หลักการกำหนดนโยบายของรัฐ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ขวัญฤดี ไชยชาญ และ คณะ. (2560). การพัฒนากระบวนการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 23(22), 53-63.
- จิตติพงศ์ เกตุอมร และ คณะ. (2561). การใช้กรอบอ้างอิงสมรรถนะด้านภาษาแห่งสหภาพยุโรปในระบบการศึกษาไทย. *วารสารหาดใหญ่วิชาการ*, 16(1), 78-88.

- ทิพาชา นวลหลง, ยงยุทธ อินทจักร และ สุกัญญา รุจิเมธภาส. (2559). *สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6 เครือข่ายกลุ่มโรงเรียนดาราวิทยุสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ธนิกันต์ สุญสินัย. (2563). เรื่องการทบทวนนโยบายการศึกษาภาษาอังกฤษของไทย. *วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง*, 9(1), 86-97.
- ไพสิฐ บริบูรณ์. (2554). ภาษา ยุทธการและการครอบงำ: ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและแนวทางแก้ไข. *วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 17(6), 23-56.
- กัมพลีฐ์ เตชะราชันย์. (2560). พัฒนาการบทบาทของภาษาอังกฤษในนโยบายการเรียนการสอนภาษาไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 10(3), 121-139.
- วิจิตร ณะวงศ์ และคณะ. (2562). แนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่เป็นสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และ 2. *วารสารบริหารการศึกษา มศว.*, 16(30), 176-187.
- วีร์ ระวัง. (2559). *กระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับคนไทย*. สืบค้นเมื่อ 7 ธันวาคม 2563, จาก http://neric-club.com/data.php?page=63&menu_id=76
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2557). *หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- สุทธิวรรณ ตันติรจนวงศ์. (2560). ทิศทางการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21. *Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทยมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 10(2), 2843-2854.
- สุนัย ภูพันธ์ (2546) *แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตรยุคปฏิรูปการศึกษาไทย*. เชียงใหม่: The Knowledge Center.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2560). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). *มองสถิติและตัวชี้วัดทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- อรรถสิทธิ์ เมืองอินทร์. (2557). *เสวนากับบนงูขี้เหล็ก เรื่องอัศจรรย์อเมริกัน*. สืบค้นเมื่อ 11 สิงหาคม 2563, จาก <http://www.prachatai.com/journal/2014/07/54550>

- ออมสิน จตุพร และ แสงแข คงห้วยรอบ. (2560). ความท้าทายสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษชาวไทยในยุคศตวรรษที่ 21. *วารสารครุศาสตร์*, 42(4), 205–217.
- อำภา บุญช่วย. (2533). *การบริหารงานวิชาการโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้งเฮาส์.
- Best, J. W. (1970). *Research in Education*. (2nd ed). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- Glass, G. V., & Hopkins, K. D. (1987). *Statistical Methods in Educational and Psychology*. (2nd ed.). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice–Hall.
- Katz, D., & Kahn, R. L. (1978). *The social psychology of organization*. (2nd ed.). New York: John Wiley & Sons, Inc.
- Savignon, S. J. (1983). Communicative Competence: Theory and Classroom Practice. Reading, Mass.: Addison–Wesley. *Canadian Modern Language Review*, 40(3), 464–465.